

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI

TÉMA: VNÍMÁNÍ KRÁSY V ÚZKÉM POJETÍ S METODOU BĚLENÍ ZUBŮ

AUTOR: Dominika MELICHAROVÁ

VEDOUcí BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

OPONENT BP: Mgr. Lada Víková

Předkládaná práce Dominiky Melicharové je výsledkem jejího předchozího a stávajícího studia. Při výběru tématu se snažila propojit své znalosti z oblasti stomatologie a antropologie. Volba tématu je bezesporu aktuální, neboť estetické zásahy jsou v lékařství, a v zubním obzvláště, velmi časté a na vzestupu. Bělení zubů je pak metoda, která je obecně považována a dokonce i laickou společností často chápána jako zdraví neprospěšná, přesto se k ní uchyluje stále více lidí.

Struktura práce je bez větších připomínek. Autorka se věnuje postupně otázce vnímání krásy a historickému vývoji tohoto vnímání, samotnými bělicími metodami, jejich výhodami a úskalími a vnímáním bělení zubů u respondentů. Obzvláště druhá a třetí tematická část jsou projené v jednu velkou. Oceňuji na autorčině přístupu snahu o propojení teorie a praxe, kdy prokládá jednotlivá tvrzení úryvky z rozhovorů.

Co na práci oceňuji je spíše první část, ve které se autorka vypořádává se samotným pojmem krásy. Přestože to není stěžejní část práce, autorka se v ní musela popasovat s pojmem krásy, s jeho historickým pojetím, významem, společenskou rolí i jeho uchopením v antropologické práci. To není lehký úkol a myslím si, že se to autorce v případě bakalářky povedlo na výbornou. I formální náležitosti včetně citací (přímých i nepřímých) jsou vesměs bezchybné.

Část věnovaná samotnému bělení jako jedné metodě zkrášlování zubů již tak jednoznačně pozitivně hodnocená není. Práce je zatížena autorčím přesvědčením, že pochopení techniky bělení zubů je podmínkou pochopení samotného vnímání krásy bílých zubů. Proto je tato část silně dentisticky orientovaná. Přesto ale neztrácí svůj antropologický rozměr, když se autorka snaží prokládat státní definice, literaturu a odborné pohledy citacemi laické veřejnosti, která se bělení účastní. Výsledný vzorek použitý v práci není nikterak závratný (8 lidí celkem, z toho 6 laiků a 2 odborníci v oboru), úryvky výpovědí použité v textu jsou ale relativně vhodně propojené s obsahem interpretační části. V závěrečné části práce oceňuji jednoznačnou interpretační část, kde se autorka vyjadřuje ke všem třem základním výzkumným otázkám.

Celkově práci hodnotím kladně a doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **výborně mínus**.

